

Arrest

nr. 224 807 van 12 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat D. GEENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters echtgenoot werd in januari 2012 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in België door de commissaris-generaal. Verzoekster is op 19 oktober 2015 België binnengekomen in het kader van een gezinshereniging met haar echtgenoot, de heer A.A.A.

1.2. Op 19 juli 2018 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Zij meldde dat zij niet langer bij haar echtgenoot kan wonen.

1.3. Op 5 maart 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 5 maart 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U had op 18 januari 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u05 tot 18u00. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Maertens loco meester Geens, was gedurende heel het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit. Uw vader behoorde tot de clan Surre (< Dir) en uw moeder tot de Majerteen (< Darod). U bent geboren in Mogadishu (Hamar). Na de scheiding van uw ouders ging u bij uw moeder wonen op het platteland van Galkayo, gelegen in de regio Mudug. Uw moeder was nomade. Uw vader bleef in Mogadishu wonen. In 1998 werd u uitgehuwelijkt aan A.A.A. (CGVS (...)) en O.V. (...)). U vervoegde uw man in de Somalische hoofdstad. U, uw man en uw vier kinderen, Ab.A.A. (CGVS (...)) en O.V. (...)), A., H. en Ab., woonden er steeds in de wijk Hodan. U zegt analfabeet te zijn en nooit te hebben gewerkt in Somalië.

Uw echtgenoot had in Mogadishu een winkel. In 2010 kreeg hij problemen met Al Shabaab en vluchtte hij weg uit Somalië. U en de kinderen bleven alleen achter. Enige tijd na het vertrek van uw echtgenoot vielen mannen van Al Shabaab jullie woning binnen. Ze waren op zoek naar uw man. U zei dat u niet wist waar hij was. U werd geslagen. De Al Shabaab strijders zeiden dat ze twee dagen later zouden terugkomen en dreigden ermee u en de kinderen te doden als u tegen dan niet zou kunnen zeggen waar uw echtgenoot zich bevond. De volgende ochtend doken u en de kinderen onder in een huis van kennissen. Op aanraden van uw schoonzus besloot u ook Somalië te verlaten uit angst dat Al Shabaab u en de kinderen iets zou aandoen.

U en de kinderen woonden vijf jaar illegaal in Nairobi in Kenia. U verdiende er geld door zelfbereid eten te verkopen en u werd daarnaast ook financieel ondersteund door uw echtgenoot die in januari 2012 de subsidiaire beschermingsstatus had bekomen in België. Jullie startten een procedure gezinshereniging.

In oktober 2015 reisden u en de kinderen legaal met een visum naar België. Jullie trokken in bij uw echtgenoot A.A.A. De relatie tussen u en uw man ging evenwel slecht. Jullie hadden veel problemen, hij was opvliegend en sloeg u. Aanvankelijk zweeg u over uw situatie omdat u België niet kende en u afhankelijk was van uw man. Uw man betaalde evenwel de rekeningen niet meer, met alle gevolgen van dien, wat u ertoe bracht om het OCMW op de hoogte te brengen van jullie problemen. U en de kinderen gingen eerst naar een daklozencentrum en vervolgens huurde u een huis in Berchem zonder uw man. Zeven maanden later verloren u en de kinderen jullie verblijfsstatus in België. Uw echtgenoot kwam weer bij jullie wonen. Jullie relatie bleef echter problematisch. Op een dag toen u en uw man weer ruzie hadden en hij u sloeg, belden uw kinderen de politie. Er werd een proces-verbaal opgemaakt en de politie zei dat u hen opnieuw moest contacteren in geval van problemen. Om jullie verblijf in België opnieuw te legaliseren, diende u samen met uw kinderen op 19 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Sinds uw verblijf in het opvangcentrum van Menen heeft u geen contact meer met uw man. Uw kinderen spreken hem nog.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Somalisch paspoort, uitgegeven in Nairobi (d.d. 26/04/2014); uw Somalische identiteitskaart, uitgegeven in Nairobi (d.d. 26/04/2014); uw huwelijksakte; de geboorteaktes van uw kinderen; de laissez-passers van u en uw kinderen (d.d. 09/10/2015); een proces-verbaal, opgesteld door de Belgische politie (d.d. 11/06/2018); en een beslissing tot niet-inoverwegingneming van een aanvraag voor een toelating tot verblijf, opgesteld door het Loket Vreemdelingenzaken van de gemeente Antwerpen (09/05/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde dat u geheugenproblemen heeft en veel vergeet (CGVS, p.5 en p.16). U heeft evenwel geen enkel medisch attest neergelegd ter bewijs van uw geheugenproblemen. Uit de interactie tijdens het

persoonlijk onderhoud bleek bovendien niet dat u niet op volwaardige wijze aan het onderhoud zou kunnen deelnemen, noch dat het normale procedureverloop in het gedrang zou komen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België. Er wordt geen geloof gehecht aan uw verblijf in achtereenvolgens Galkayo en Mogadishu van uw geboorte tot uw vertrek naar Kenia in 2010.

U stelde dat u vóór uw huwelijk op het platteland van Galkayo woonde (CGVS, p.4-5). Gevraagd wat Galkayo is, waar u verklaarde voor uw huwelijk te hebben gewoond bij uw moeder (CGVS, p.4), stelde u foutief dat u denkt dat Galkayo een regio is en voegde daaraan toe dat u veel problemen heeft en dat uw geheugen niet goed werkt (CGVS, p.5). Zoals blijkt uit de toegevoegde informatie is Galkayo echter de hoofdstad van de regio Mudug, evenals de naam van een district in Mudug. Gevraagd waar in Somalië Galkayo is gelegen, in het noorden, zuiden, westen of het oosten van het land, repliceerde u nu weliswaar dat Galkayo in Mudug is gesitueerd maar gevraagd wat Mudug is, antwoordde u foutief en verwarrend dat Mudug de hoofdstad is zoals Hamar, dat Hamar de hoofdstad is en Galkayo de tweede hoofdstad (CGVS, p.6). U voegde daaraan toe dat u na uw huwelijk steeds in uw huis bleef in Mogadishu en dat je enkel zulke zaken kan weten als je naar school bent geweest (CGVS, p.6). Gevraagd wat u weet over Puntland, stelde u er niets over te weten maar er wel over te hebben gehoord (CGVS, p.6). Gevraagd wat u heeft gehoord over Puntland, repliceerde u dat Puntland in Somalië ligt en dat Garowe, Bosaso en Galkayo allemaal plaatsen zijn in Somalië. U kon het CGVS niet vertellen of een deel van Galkayo wordt bestuurd door de autoriteiten van Puntland (CGVS, p.6), wat nochtans wel het geval is. Galkayo is immers in tweeën gesplitst, het noorden hoort bij de zelfverklaarde autonome regio Puntland en het zuiden bij de autonome regio Galmudug. Het roept vragen op dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn hoewel u – volgens uw verklaringen – vele jaren in Galkayo zou hebben gewoond en uw moeder, broers en zussen er nog steeds woonachtig zouden zijn (CGVS, p.8).

Gevraagd of er een dorp of stad is in de buurt van waar u woonde op het platteland, repliceerde u dat de mensen hun inkopen gingen doen in de stad Galkayo en ook naar daar gingen om hun dieren te verkopen (CGVS, p.6). U stelde dat het een hele dag wandelen is naar Galkayo en dat je er met de auto van 's morgens tot 16u00 in de namiddag over doet, wat bedenkelijk is. U verklaarde wel eens naar de stad te zijn geweest met uw moeder om er inkopen te doen (CGVS, p.7). Gevraagd wat u zich herinnert van de stad, repliceerde u dat u zich niet veel herinnert van de stad en dat je u niet alles kan herinneren (CGVS, p.7). Gevraagd wat u zich nog wel herinnert van Galkayo, kwam u niet verder dan te herhalen dat je u niet alles kan herinneren (CGVS, p.7). U erop gewezen dat er niet wordt verwacht van u dat u zich alles herinnert maar dat u wordt gevraagd te vertellen wat u wel nog weet over uw bezoeken aan Galkayo, kwam u niet verder dan te stellen dat er een grote waterput was in de stad (CGVS, p.7). Gevraagd welke dorpen er in uw regio zijn gelegen, stelde u dat er daar geen dorpen zijn, enkel het platteland (CGVS, p.6). Gevraagd naar plaatsen die u heeft bezocht of waarover u had gehoord toen u bij uw moeder woonde, antwoordde u kortweg dat jullie op het platteland woonden en herhaalde u dat er daar geen dorpen waren (CGVS, p.7). Het is evenwel niet aannemelijk dat u al de jaren dat u op het platteland van Galkayo woonde met uw moeder, nooit dorpen of andere plaatsen zou zijn tegengekomen, te meer daar jullie met het vee rondtrokken (CGVS, p.16-17). Uw verklaringen over de jaren die u in Galkayo zou hebben gewoond, schieten ernstig te kort.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u in Mogadishu steeds in de wijk Hodan te hebben gewoond (CGVS, p.5 en p.8). U stelde dat uw gezin er een huis had in de subwijk Hamar Jadid, dicht bij de markt Sigaale (CGVS, p.8). Op de toegevoegde kaart van Mogadishu blijkt evenwel dat Hamar Jadid in de wijk Hawl Wadaag is gesitueerd. Gevraagd naar andere subwijken van Hodan, repliceerde u dat toen u naar Hodan verhuisde en daar in een huis werd gezet, u niet naar buiten mocht gaan van uw man en u enkel de weg kende van uw huis naar de markt (CGVS, p.8). Gevraagd of u anderen hoorde spreken over andere plaatsen in Hodan, antwoordde u dat Hodan, Wardhigley en Kaaraan hetgene was dat u van de mensen hoorde (CGVS, p.8). Wardhigley en Kaaraan zijn eveneens twee wijken in Mogadishu. Gevraagd wat u juist hoorde over deze twee wijken, kwam u niet verder dan te stellen dat er een paar plaatsen zijn waarover je vaak hoort (CGVS, p.8). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, repliceerde u dat de meest populaire plaatsen in Mogadishu Wardhigley, Karaan en Hamar Weyne zijn (CGVS, p.9). Het roept vragen op dat wanneer u werd gevraagd naar uw eigen beweerde wijk Hodan, u niet verder kwam dan drie andere wijken in Mogadishu op te sommen.

Voorts gevraagd de weg van uw huis naar de markt in Sigaale te beschrijven, antwoordde u zeer algemeen dat het een weg is, een markt, dat de mensen daar dingen verkopen, daar voorbijlopen en dat er winkels zijn (CGVS, p.9). U opnieuw gevraagd te vertellen wat u zag op de weg van uw huis in Hodan naar de markt in Sigaale, repliceerde u dat uw buurt en de markt niet ver uit elkaar liggen en dat als je dingen wil zien, je ernaar kan kijken, maar als je er niet naar kijkt en gewoon naar de markt gaat, je dan ook niet kijkt (CGVS, p.9). Dat u het CGVS zelfs niets kon zeggen over de enige weg die u zou hebben afgelegd in Mogadishu, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijfssituatie aldaar.

Gevraagd of u nog naar andere markten ging in de hoofdstad, antwoordde u negatief en gaf als uitleg dat u huisvrouw was en dat u niet naar buiten mocht gaan van uw man (CGVS, p.9). Gevraagd of u de mensen hoorde praten over andere markten in de stad, repliceerde u dat u zelfs geen gasten mocht ontvangen en dat uw man de deur op slot deed als jullie binnen waren (CGVS, p.9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u evenwel dat uw vader dicht bij de Bakara markt woonde en een kledingwinkel had op de markt (CGVS, p.15). U erop gewezen dat u eerder geen andere markten kon noemen in Mogadishu behalve die van Sigaale, repliceerde u dat u zich alleen de naam herinnert van de plaats waar uw vader woonde en dat u niet meer uitleg kan geven (CGVS, p.16). Het is evenwel bedenkelijk dat u er niet eerder op kwam.

Gevraagd of er nog iets anders is dat u het CGVS kan vertellen over Hodan waar u zou hebben gewoond, over gebouwen, parken, moskeeën die daar zijn gelegen, kwam u niet verder dan te stellen dat je alleen kan vertellen wat je ziet en dat iemand die van het platteland naar de stad is verhuisd, niet veel kan zeggen (CGVS, p.9). Gevraagd naar wegen en straten in Hodan, stelde u dat er geen auto's reden in uw buurt, dat er geen wegen of snelwegen zijn, enkel smalle straten waar een ezelkar kan passeren (CGVS, p.9). Uit de toegevoegde informatie blijkt evenwel dat er verschillende wegen lopen door Hodan, alsook door Hamar Jadid. U hierop gewezen, antwoordde u dat je er enkel over kan weten als je ze ziet en dat u thuis opgesloten zat en het aldus niet kon weten (CGVS, p.9).

Dat u in Mogadishu amper zou zijn buitengekomen, is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat u zich onmiddellijk daaropvolgend gedurende vijf jaar lang alleen met uw kinderen in

een stad als Nairobi zou hebben gewoond waar u behalve een familielid van uw man, niemand zou hebben gekend en daar te hebben moeten werken om uw gezin te onderhouden (CGVS, p.13). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het door u beschreven leven in de Somalische hoofdstad.

Verder gevraagd naar de situatie in Mogadishu kort voor uw vertrek uit Somalië in 2010, repliceerde u dat de situatie in Mogadishu altijd chaotisch was en dat er werd gevochten (CGVS, p.10). Gevraagd te vertellen wie er toen aan het vechten was, antwoordde u dat Al Shabaab aan het vechten was om hierna te stellen dat 2010, toen jullie vertrokken, de periode was waarin Sheikh Sharif en de Unie van Islamitische Rechtbanken aan de macht kwam (CGVS, p.10). U voegde hier nog aan toe dat u nooit vroeg wie er vocht in Mogadishu aangezien er daar ontelbare gevechten waren (CGVS, p.10). Ter verduidelijking nog eens gevraagd wanneer de Unie van Islamitische Rechtbanken aan de macht was in Mogadishu, repliceerde u dat ze kort aan de macht waren toen jullie vertrokken in 2010 (CGVS, p.10). Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier, blijkt evenwel dat de Unie voor Islamitische Rechtbanken al eind 2006 uit de hoofdstad werd verjaagd. U er verder op gewezen dat u ook sprak over de aanwezigheid van Al Shabaab in 2010, repliceerde u dat Al Shabaab altijd al in Somalië is geweest, al sinds de dag dat u naar Hamar ging, zijnde na uw huwelijk in 1998 (CGVS p.10-11). Al Shabaab is echter pas rond 2006 ontstaan als actieve groepering.

Ter zake dient er nog gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van A.A.A. betreffende jullie woonplaats in Mogadishu. Ter bevestiging gevraagd of u steeds in één en hetzelfde huis heeft gewoond in Mogadishu, antwoordde u positief (CGVS, p.9). Gevraagd of uw man ook steeds in hetzelfde huis in Hodan heeft gewoond, stelde u van wel om hieraan toe te voegen dat hij eens een maand naar het huis van vrienden in de wijk Shibis ging toen er hard werd gevochten in de stad (CGVS, p.9-10). Volgens uw verklaringen was dat lang voor uw vertrek uit Mogadishu, toen Al Shabaab de stad controleerde (CGVS, p.10). Gevraagd waarom uw man toen alleen vertrok en u en de kinderen achterliet, moest u toegeven het niet te weten en voegde daaraan toe dat die man raar is (CGVS, p.10). Gevraagd of dat de enige keer was dat hij naar een andere plaats ging, beaamde u dat (CGVS, p.10). A.A.A. verklaarde in 2011 voor het CGVS dat hij in Mogadishu altijd in de subwijk Taleh van Hodan had gewoond, dat hij tussen 2004 en 2005, toen jullie al waren gehuwd, in de stad Jowhar verbleef, dat hij in 2008 even naar de straat Jidka Sodonka en naar de buurt African Village was gevlucht omwille van gevechten en dat hij de laatste zes maanden van 2010 in Hamar Bile in de wijk Wardhigley had gewoond en in Hamar Jabjab (CGVS (...), p.5-6, p.11 en p.13-14). U hierop gewezen, kwam u niet verder dan te stellen dat u de waarheid vertelt en dat u niet weet wat hij indertijd allemaal heeft gezegd (CGVS, p.10), wat evenwel geen afdoende uitleg is voor voornoemde incoherente verklaringen. Bovendien stelde A.A.A. dat u en de kinderen op het moment van zijn vertrek uit Somalië nog in Hamar Bile woonden (CGVS (...), p.5), waar u nooit heeft aangegeven daar te hebben verbleven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt tot 2010 daadwerkelijk in achtereenvolgens Galkayo en Mogadishu te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot 2010 in Somalië heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u uw vluchtrelaas verder bouwt op de problemen met Al Shabaab die uw echtgenoot had aangehaald in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Zijn vluchtmotieven werden toen al ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS (zie beslissing CGVS (...)).

Overigens dient wat betreft uw vluchtrelaas, nog gewezen te worden op tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van A.A.A. en tussen uw opeenvolgende verklaringen. Uw man verklaarde dat Al Shabaab hem in 2010 vervolgde omdat hij een bioscoop uitbaatte, wat verboden was door de groepering. Daarna zou hij bier zijn beginnen te verkopen aan de overheid, wat evenmin werd getolereerd door Al Shabaab (CGVS (...), p.11-14). Gevraagd wat voor werk uw man deed in Somalië, stelde u dat hij een winkel had waar hij sigaretten en eten verkocht (CGVS, p.12). Gevraagd of hij nog ander werk heeft gedaan, antwoordde u dat u hem enkel die winkel heeft zien uitbaten (CGVS, p.12). U erop gewezen dat A.A.A. hier had verklaard dat hij ook een bioscoop uitbaatte, gaf u als uitleg dat hij dat misschien voor jullie huwelijk had gedaan – wat niet het geval was – of dat hij dat stiekem had gedaan (CGVS, p.12). Het is bedenkelijk dat u daarvan niet op de hoogte zou zijn geweest, te meer omdat uw man verklaarde dat Al Shabaab hem omwille hiervan twaalf dagen zou hebben vastgehouden (CGVS (...), p.11). Uw onwetendheid hierover ondermijnt verder de beweerde problemen met Al Shabaab.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u nog dat Al Shabaab een paar maanden na het vertrek van uw man jullie woning was binnengevallen en dat u en de kinderen na deze inval zijn vertrokken (CGVS, p.5). Later tijdens het onderhoud stelde u echter dat u en de kinderen al twee à drie weken na het vertrek van uw man Somalië hadden verlaten (CGVS, p.12-13), wat geenszins overeenstemt met uw eerdere verklaringen.

Ten slotte legde u zeer gebrekkige verklaringen af over de aard van de problemen met Al Shabaab. Gevraagd waarom Al Shabaab uw man juist zocht, moest u toegeven het niet te weten (CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd of u helemaal geen idee heeft waarom uw man werd gezocht door de groepering, herhaalde u dat u het niet weet (CGVS, p.21). Gevraagd waarom Al Shabaab ook u zou vervolgen, kwam u niet verder dan te stellen dat dat ook iets is dat u nog steeds niet begrijpt (CGVS, p.21). Uw onwetendheid betreffende de reden waarom Al Shabaab uw echtgenoot en ook u zou vervolgen in Somalië, ondermijnt finaal uw beweerde vluchtrelaas.

U legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over het overlijden van uw vader. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat hij is overleden aan ziekte toen u in Kenia was (CGVS, p.15). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u daarentegen verklaard dat uw vader drie jaar geleden was geraakt door een kogel en daaraan was overleden (Verklaring DVZ, d.d. 01/08/2018, vraag 13). U hiermee geconfronteerd, repliceerde u dat hij inderdaad eens werd geraakt door een kogel maar daar niet aan was gestorven (CGVS, p.16). U erop wijzend dat u op de DVZ nochtans had gesteld dat dat de doodsoorzaak was, antwoordde u met een stilzwijgen (CGVS, p.16). Opgemerkt dat het bedenkelijk is dat u eerst had verklaard dat uw vader werd gedood door een kogel, om hierna aan te geven dat hij een natuurlijke dood is gestorven, stelde u dat het zou kunnen dat u het was vergeten en dat uw vader inderdaad door een verdwaalde kogel werd geraakt (CGVS, p.16). U voegde hier nog aan toe dat u gestresseerd was de dag dat u hier aankwam en dat u zelfs niet meer weet wat u toen allemaal had gezegd (CGVS, p.16). Er mag evenwel worden verwacht dat u eenduidige verklaringen zou afleggen over de doodsoorzaak van uw vader. Voornoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

U vertelde voorts over uw moeilijke relatie met uw echtgenoot A.A.A., van wie u nu apart woont en van wie u wenst te scheiden (CGVS, p.19). U legde een proces-verbaal neer van het verhoor van uw dochter A. (d.d. 11/06/2018). Zij verklaarde in juni 2018 ten overstaan van de politie te Antwerpen dat u en uw echtgenoot ruzie hadden, dat u werd uitgescholden en geslagen, waarna uw oudste zoon Ab. de politie opbelde (zie stuk 7). Ter zake dient er opgemerkt te worden dat deze feiten die zich hebben voorgedaan in België, geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen dat u het Commissariaat-generaal geen zicht heeft geboden op uw reële verblijfssituatie voor uw komst naar België en dat er geen geloof wordt gehecht aan uw vluchtmotieven.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw zoon vage en ontwijkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden aldaar en het netwerk dat er in zijn hoofde bestaat. Gevraagd naar herinneringen aan zijn leven in Mogadishu kwam hij in eerste instantie niet verder dan te verwijzen naar het incident waarbij gemaskerde mannen jullie huis binnendrongen en waar, zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, geen geloof aan kan worden gehecht (zie CGVS, p. 4, 8 en 12). Nadat uw zoon tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met het feit dat hij geen zicht bood op zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden aldaar, vermeldde hij nog een incident waarbij hij op een plein was en voor de kogels moest gaan lopen (zie CGVS, p. 10). Zelfs al was hij nog jong toen hij Mogadishu en Somalië verliet, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat hij uitgebreider over zijn leven in Mogadishu kan vertellen, zeker aangezien hij er samen met u zou hebben gewoond. Toen hem gevraagd werd wat zijn vader van werk deed in Somalië moest hij ook het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien uw zoon hier in België van 2015 tot 2017 bij zijn vader woonde en volgens zijn verklaringen nog steeds een goed contact met hem onderhoudt, is het vreemd dat hij niet beter op de hoogte van diens werk en jullie levensomstandigheden in jullie land van herkomst (zie CGVS, p. 5 en 8).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat ook zijn verklaringen over jullie verblijf en levensomstandigheden in Kenia te wensen overlaten. Hoewel hij wel kan vertellen over zijn school en vrijetijdsbesteding, moest hij, gevraagd naar het beroep van zijn moeder in Kenia, opnieuw het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 4 en 11). Uw zoon stelde niet te weten wat voor werk u deed en of het een goed of een slecht werk was (zie CGVS, p. 11). Hij verklaarde dat hij jong was en daarom niet wist wat u deed (zie CGVS, p. 4). Nochtans woonde hij gedurende vijf jaar bij u in Kenia en was hij 15 op het moment dat hij daar weg ging (zie CGVS, p. 3 en 5). Er mag dan ook redelijkerwijze worden verondersteld dat uw

zoon van deze elementaire informatie aangaande jullie levensomstandigheden in Kenia op de hoogte is. Bovendien verklaarde hij in Kenia geen makkelijk leven te hebben gehad en was de financiële steun die hij van zijn vader uit België kreeg beperkt (zie CGVS, p. 4 en 9). Aangezien u samen met hem uw zonen en dochter gedurende vijf jaar als alleenstaande moeder in een illegale verblijfsstatus in Kenia moest onderhouden, is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat hij als oudste zoon niet beter op de hoogte is van hoe u dit kon bewerkstelligen.

Ten slotte wordt opgemerkt dat uw zoon geen zicht biedt op het netwerk dat er in zijn hoofd in zijn land van herkomst en daarbuiten bestaat. Gevraagd naar hoeveel broers en zussen u heeft, verklaarde hij dit totaal niet te weten (zie CGVS, p. 7). Hij stelde daarna te denken dat u twee zussen en één broer heeft, maar dat hij niet weet waar ze wonen en hij geen connectie heeft met hen. Uw zoon voegt daar vreemd genoeg aan toe dat dit uw probleem is. Het is daarenboven vreemd dat hij, hoewel hij geen heeft van waar zijn ooms en tantes langs moederskant verblijven, wel weet waar de familie van zijn vader verblijft (zie CGVS, p. 10). Ook is het vreemd en ongeloofwaardig dat hij stelt niet te weten of u in Somalië momenteel nog met iemand contact onderhoudt (zie CGVS, p. 11).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 18/01/2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.3). U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het

persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen op uw gebrekkige verklaringen betreffende Somalië en er werd herhaald dat u de waarheid moet vertellen over waar u overal heeft verbleven voor uw aankomst hier en hoelang (CGVS, p.14 en p.22). U bleef echter vasthouden aan uw verblijf in Galkayo en Mogadishu en uw vertrek naar Kenia in 2010 (CGVS, p.14 en p.22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en hoelang u allemaal verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Betreffende het door u neergelegde Somalisch paspoort, uw Somalische identiteitskaart, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie en relaas op te heffen. De identiteitsgegevens op de laissez-passers van u en uw kinderen, zijn gebaseerd op de gegevens van voornoemde documenten, en zijn aldus evenmin van aard een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen betreffende uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België. De beslissing tot niet-inoverwegingneming van een aanvraag voor een toelating tot verblijf in België, houdt ten slotte geen verband met uw situatie vóór uw aankomst hier.

Volledigheidshalve dient er opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw meerderjarige zoon Ab.A.A. (CGVS (...) en O.V. (...)), een weigeringsbeslissing werd genomen. Wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in 2012 aan uw echtgenoot A.A.A. (CGVS (...) en O.V. (...)), dient er ten slotte worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 48 T.E.M. 48/6 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN VAN 28 JULI 1951 ("VLUCHTELINGENCONVENTIE")
- SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIEËLE MOTIVERINGSPLICHT"

Verzoekster meent dat de motivering van de bestreden beslissing niet berust op een zorgvuldig onderzoek van de commissaris-generaal. Zij voert aan dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet plaatsvinden en geeft een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van de geloofwaardigheid onder verwijzing naar de artikelen 48/6, § 4 en § 5 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist aldus de beoordeling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en licht hierover toe als volgt:

"4. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek.

De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Daarbij moet steeds worden rekening gehouden met de individuele mogelijkheden van een verzoeker om internationale bescherming.

Dit vereist, vervolgens, dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van de verkregen informatie een zorgvuldige beoordeling maakt van de gegevens die door verzoekster werden overgemaakt. Deze beoordeling behoort tot het takenpakket van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

In wat hieronder blijkt, kan worden vastgesteld dat deze beoordeling onzorgvuldig is gebeurd.

Hierdoor werd ten onrechte vastgesteld dat verzoekster niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking m.b.t. haar verblijf in achtereenvolgens Galkayo en Mogadishu (van haar geboorte tot haar vertrek naar Kenia in 2010).

5. De verzoekende partij herneemt dat elk dossier individueel moet worden beoordeeld (zie hierboven). Dit betekent dat ook moet rekening worden gehouden met de achtergrond van verzoekster in de beoordeling van de vraag of verzoekster heeft voldaan aan haar medewerkingsverplichting.

Er kan worden vastgesteld dat verzoekster geen opleiding heeft genoten. Zij is analfabeet. Zij was steeds een (onderdanige) huisvrouw en heeft enkel in Kenia gewerkt door het verkopen van zelfbereide maaltijden. Haar "leefwereld" was hierdoor zeer beperkt, evenals haar cognitieve vermogens die nooit werden "ontwikkeld".

De feiten wijzen dit uit. Verzoekster werd geboren te Mogadishu (Hamar) op 5 maart 1979. Haar vader behoorde tot de clan Surre (< Dir) en haar moeder tot de Majerteen (< Darod). Na de scheiding van haar ouders, ging verzoekster samen met haar moeder wonen op het platteland van Galkayo, gelegen in de regio Mudug. Haar moeder was nomade. Haar vader bleef wonen te Mogadishu.

In 1998 werd verzoekster uitgehuwelijkt aan de here A.A.A. (OV (...)). Verzoekster vervoegde haar man in de Somalische hoofdstad (Mogadishu). Zij kregen vier kinderen: Ab.A.A., A., H. en Abd. Zij woonden steeds in Mogadishu in de wijk Hodan.

Verzoekster was steeds huisvrouw en zorgde voor de kinderen. Zij is analfabeet en heeft nooit gewerkt in Somalië.

De man van verzoekster had een winkel in Mogadishu (hij was de kostwinner van het gezin). In 2010 kreeg hij echter problemen met Al Shabaab en vluchtte hij werd uit Somalië. Hierdoor bleef verzoekster met de kinderen achter. Zij dienden uiteindelijk ook zelf te vluchten omdat mannen van Al Shabaab ondertussen ook haar en haar kinderen bedreigden in de zoektocht naar haar man.

Verzoekster besloot, op aanraden van haar schoonzus, Somalië te verlaten. Zij vertrokken hierop naar Nairobi, Kenia. Hier verbleven zij vijf jaar illegaal. Verzoekster kon wat geld verdienen door zelfbereid eten te verkopen (verzoekster is steeds huisvrouw geweest) en de financiële ondersteuning van haar man die ondertussen in 2012 de subsidiaire beschermingsstatus had verkregen.

Verzoekster en haar man starten ondertussen de procedure gezinshereniging. Zij reisden in oktober 2015 legaal (met een visum) naar België, samen met de kinderen. Zij trokken in haar haar echtgenoot. Bovenvermelde achtergrond is dan ook essentieel om in overweging te nemen bij de beoordeling van de vraag of verzoekster voldaan heeft aan haar verplichting tot medewerking. Haar achtergrond werd daarentegen onvoldoende in rekening gebracht door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zoals hieronder blijkt.

6. Zoals hierboven reeds uiteengezet, was de "leefwereld" van verzoekster is Somalië bijzonder klein. Zij woonde voor haar huwelijk op het platteland van Galkayo met haar moeder (een nomade). Onderwijs volgde verzoekster niet. Zij is hierdoor analfabeet.

Verzoekster vulde haar dagen door op het platteland (dus niet in dorpen of steden) rond te trekken met vee. Slechts een enkele keer ging verzoekster met haar moeder mee naar de stad (Galkayo). De stad was voor verzoekster een vreemde plaats waar zij zich niet goed voelde. Zij herinnerde zich wel een grote waterput in de stad. Dit trok haar aandacht omdat dit voor verzoekster, rondtrekkende met vee, wel een herkenbaar gegeven was.

Verzoekster kan daarom weinig vertellen over Galkayo of de omliggende dorpen, laat staan over de plaatsen in de regio. Verzoekster heeft dit nooit zelf beleefd en kwam dit zelf niet te weten. Zij volgde geen onderwijs en sprak hier nooit met iemand over. Er werd van haar ook niet verwacht dat zij dit wist. Er werd van haar wel verwacht dat zij zorgde voor haar vee, hetgeen verzoekster deed.

Het besluit van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dat verzoekster haar verklaren "ernstig" zouden tekortschieten "over de jaren die [zij] in Galkayo zou hebben gewoond", houden hiermee onvoldoende rekening. De vragen handelen over begrippen die voor verzoekster ongewoon zijn en waarmee zij geen verband heeft. Zij kon daarentegen wel aangeven wat haar dagdagelijkse bezigheden waren op het platteland. Dit wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet betwist.

De verzoekende partij benadrukt daarom dat zij, binnen haar mogelijkheden, weldegelijk voldaan heeft aan de medewerkingsverplichting die op haar rust.

7. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt jammer genoeg de lijn door wanneer het verblijf van verzoekster ter sprake komt in Mogadishu, in de wijk Hodan. Opnieuw dient echter te worden uitgegaan van de leefsituatie van verzoekster op dat moment.

In 1998 werd verzoekster uitgehuwelijkt aan de here A.A.A. (OV (...)). Verzoekster vervoegde haar man in de Somalische hoofdstad (Mogadishu). Zij kregen vier kinderen: Ab.A.A., A., H. en Abd. Zij woonden steeds in Mogadishu in de wijk Hodan.

De rol van verzoekster was duidelijk in het huwelijk: zij moest binnen blijven en zorgen voor de kinderen. De echtgenoot van verzoekster was de kostwinner (hij had een winkel in Mogadishu) en domineerde haar. De "leefwereld" voor verzoekster dan ook hier heel beperkt. Zij vertelde over haar situatie en gaf de details die zij kon kennen. Zij vertelde zo onder meer over de weg naar de markt in haar eigen bewoondingen, rekening houdende met haar opleiding. Zij hoorde andere mensen soms spreken over andere wijken in Mogadishu (zoals Wardhigley en Karaan). Verzoekster focuste zich op haar rol en ging hier nooit verder op in. Dit werd dan ook niet van haar verwacht. Verzoekster is zelf opgegroeid op het platteland, waardoor de stad voor haar geen vertrouwde plek is. Haar huis was dit wel. Zij verbleef hier dan ook bijna de volledige tijd.

De rol van haar man was belangrijk in het leven van verzoekster. Hij was zeer dominant en liet verzoekster niet buiten. Zij diende te zorgen voor de kinderen die zij kregen. Haar man deed zelfs de deur op slot als zij binnen waren en liet niemand anders binnen.

De relatie tussen verzoekster en haar man werden bevestigd tijdens hun verblijf in België. Verzoekster en haar man hadden een procedure gezinshereniging gestart, nadat de man van verzoekster de subsidiaire bescherming verkreeg. Verzoekster en de kinderen reisden in oktober 2015 legaal (met een visum) naar België. Zij trokken in haar haar echtgenoot.

De relatie verliep echter zeer moeilijk. Verzoekster werd fysiek en mentaal mishandeld door haar echtgenoot. Hij betaalde ook de rekeningen niet meer en vertrok uit het huis. Hierdoor verloor verzoekster haar legaal verblijf en moest zij aankloppen bij het OCMW. Er volgde nadien een verzoening en het gezin ging opnieuw samenwonen. De relatie bleef echter problematisch. Ook de politie diende, na nieuwe incidenten, tussen te komen (op verzoek van de oudste zoon die de politie hadden gealarmeerd). Verzoekster vluchtte hierop, met de kinderen, weg uit het pand van haar echtgenoot. Zij werd hiervoor ondersteund door hulporganisaties.

Het verloop van hun relatie in België, bewijst andermaal de dominantie van de echtgenoot van verzoekster.

Uit de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt echter dat hiermee geen rekening werd gehouden, terwijl dit nochtans het relaas van verzoekster (en dus ook haar medewerking aan het onderzoek) bevestigt.

8. Het gebrek aan opleiding, waardoor verzoekster soms weinig zicht heeft op details en moeilijk verbanden kan leggen, blijkt ook de gegeven antwoorden over de problematische situatie in Somalië zelf. Verzoekster vertelde, vanuit haar eigen geheugen (zonder documenten), dat zij dacht dat Al Shabaab altijd al in Somalië is geweest en dat de Unie voor Islamitische Rechtbanken nog aan de macht was in 2010. Op zich zijn deze elementen wel juist, al kloppen de data niet (hetgeen te verklaren valt vanuit de individuele positie van verzoekster; zie hierboven).

Verzoekster gaf overigens de nodige documenten om haar Somalische identiteit en haar relaas te staven, zoals haar Somalisch paspoort, haar Somalische identiteitskaart, haar huwelijksakte en de geboorteaktes van haar kinderen.

Deze documenten bevestigen allemaal het relaas van verzoekster. Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden deze documenten echter, zonder concreet onderzoek, weggezet omdat er corruptie heerst in Somalië. Dit neemt niet weg dat de documenten wel kunnen onderzocht worden om na te gaan of deze authentiek kunnen zijn. Ze vormen immers een bevestiging van het relaas van verzoekster, terwijl het de verplichting is van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om deze elementen te onderzoeken.

9. Verzoekster heeft de antwoorden gegeven op de vragen die haar werden gesteld. Haar echtgenoot had reeds veel eerder Somalië verlaten en vroeg voorheen reeds om internationale bescherming in België. Hij verkreeg hierop de subsidiaire bescherming.

Verzoekster kan slechts vertellen over wat zij heeft meegemaakt. Wat haar man heeft verteld weet zij niet (temeer gezien hun problematische relatie, zie hierboven) en valt overigens buiten haar verantwoordelijkheid.

Verzoekster heeft, rekening houdende met haar beperkte "leefwereld", verteld dat hij man een winkel uitbaatte waar sigaretten en eten werd verkocht. Zij heeft hem enkel deze winkel weten uitbaten, hetgeen niet uitsluit dat hij nog andere activiteiten had of deed waar hij verzoekster niets over vertelde.

Wat bleek voor verzoekster is dat haar man problemen had met Al Shabaab. Zij werd hierover nooit precies ingelicht door haar man, maar ze droeg hier wel mee de gevolgen van. Al Shabaab richtte zich namelijk tot haar en de kinderen in de zoektocht naar haar man. Haar huis werd onder meer binnengevallen. Verzoekster diende hierdoor te vluchten.

Opnieuw blijkt dat, indien bepaalde elementen niet precies worden overgebracht, dit niet wijst op het leugenachtig karakter van de verklaringen van verzoekster. Verzoekster verwijst hiervoor naar bovenvermelde redenen, waaronder haar beperkte "leefwereld" en haar beperkt cognitief vermogen. Zij genoot geen opleiding en is analfabeet. Hierdoor kunnen bepaalde verklaringen (bv. over het overlijden van haar vader of de datum waarop de inval door Al Shabaab in hun woning heeft plaatsgevonden) verkeerd worden overgebracht door verzoekster, zonder de intentie om de waarheid te vervullen.

De verzoekende partij benadrukt daarom dat zij, binnen haar mogelijkheden, weldegelijk voldaan heeft aan de medewerkingsverplichting die op haar rust.

10. Omwille van bovenvermelde redenen, is verzoekster het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd. Minstens dient er bijkomend onderzoek te worden gevoerd naar de algemene situatie in Somalië, gelet op de persoonlijke situatie waarin verzoekster zich thans bevindt.

In ondergeschikte orde, wijst verzoekster er op dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Volgens verzoekster zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Somalië in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoekster. De individuele situatie van verzoekster maakt haar bijzonder kwetsbaar.

Minstens maakt dit de kans aanzienlijk groter dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Over de vluchtelingenstatus, motiveert de bestreden beslissing terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en haar plaatsen van verblijf in Somalië en volhardt dat zij wel over een toereikende kennis bezit van Somalië en haar verblijfplaatsen aldaar, rekening houdende met haar profiel. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekster haar voorgehouden verblijf in de regio van Galkayo voor haar huwelijk niet aannemelijk kan maken, gelet op haar lacunaire geografische kennis over (i) de administratieve indelingen van de regio en (ii) de stad Galkayo en de dorpen rondom haar eigen verblijfplaats, en dat zij evenmin haar voorgehouden verblijf in Mogadishu na haar huwelijk tot aan haar vertrek naar Kenia aannemelijk maakt, gelet op haar lacunaire kennis over (i) de wijk Hodan waar zij woonachtig was, (ii) de weg van haar huis naar de markt die zij bezocht, (iii) andere markten in Mogadishu, (iv) de wegen in Mogadishu en (v) de machtshebbers in Mogadishu en (vi) de vaststelling dat verzoekster en haar echtgenoot A.A.A. tegenstrijdige verklaringen aflegden over hun verblijfplaatsen in Somalië.

Verzoekster tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over haar kennis te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van een ongeletterde huisvrouw met beperkte cognitieve vermogens die over een *“beperkte leefwereld”* beschikt. De Raad merkt vooreerst op dat zelfs van een persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst. Waar verzoekster in haar verzoekschrift immers aanvoert dat haar cognitieve vermogens nooit werden ontwikkeld, benadrukt de Raad dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast, of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoekster verwees tijdens het persoonlijk onderhoud immers naar geheugenproblemen, doch zij brengt geen bewijs bij waaruit blijkt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing gemaakte vaststellingen.

Dat verzoekster, volgens haar eigen zeggen, over een beperkte leefwereld beschikte in Somalië, biedt dan ook geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. De Raad stelt vooreerst vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de vaststellingen in de bestreden beslissing kan blijken dat verzoekster werd ondervraagd met vragen die aansluiten bij haar eigen leefwereld en profiel. Uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift blijkt immers dat verzoekster bij haar moeder opgroeide op het platteland van Galkayo, dat zij met haar moeder rondtrok met het vee en dat zij soms met haar moeder de stad Galkayo bezocht om inkopen te doen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4, 6-7, 16-17), zodat de Raad het geenszins onredelijk acht van de commissaris-generaal om van verzoekster te verwachten dat zij kennis heeft van en doorleefde ervaringen kan geven over de stad Galkayo en de dorpen in de regio. Verzoeksters verweer dat zij *‘zich niet goed voelde in de stad’* biedt dan ook geen afdoende verschooning voor haar nagenoeg lacunaire kennis met betrekking tot de stad Galkayo. Gelet op wat voorafgaat, kan verzoekster dan ook niet gevolgd worden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat haar *“leefwereld (...) in Somalië bijzonder klein”* was en dat *“haar achtergrond (...) onvoldoende in rekening [werd] gebracht”*.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog stelt dat *“de vragen handelen over begrippen die voor verzoekster ongewoon zijn en waarmee zij geen verband heeft”*, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan bovendien niet blijken dat verzoekster bepaalde begrippen niet begreep, minstens liet verzoekster na om dit te melden tijdens het persoonlijk onderhoud. Hierbij kan worden opgemerkt dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud zelf spontaan de begrippen *“provincie”* en *“hoofdstad”* vermeldde toen haar gevraagd werd om Galkayo te situeren (*Ibid.*, p. 5-6), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij deze begrippen kent en haar verblijfplaats Galkayo, waar zij opgroeide tijdens haar jeugd, kan situeren aan de hand van deze begrippen. Verzoekster toont met haar verweer in het verzoekschrift dan ook niet aan dat de door de commissaris-generaal gestelde vragen haar begrip te boven gingen, noch dat haar profiel of cognitieve vermogens haar zouden verhinderen om doorleefde ervaringen te geven en te antwoorden op eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken in verband met haar eigen leefwereld.

Ook met betrekking tot haar verblijf in Mogadishu kan het niet volstaan om te verwijzen naar haar profiel en haar verklaringen over haar leefsituatie te herhalen ter verklaring of verschoning van verzoeksters lacunaire kennis over Mogadishu. De Raad wijst vooreerst op de volgende pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing dat *“Dat u in Mogadishu amper zou zijn buitengekomen, is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat u zich onmiddellijk daaropvolgend gedurende vijf jaar lang alleen met uw kinderen in een stad als Nairobi zou hebben gewoond waar u behalve een familielid van uw man, niemand zou hebben gekend en daar te hebben moeten werken om uw gezin te onderhouden (CGVS, p.13). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het door u beschreven leven in de Somalische hoofdstad.”* Hoe dan ook merkt de Raad op dat de door verzoekster geschetste leefsituatie geen verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving, temeer daar de door de commissaris-generaal verwachte kennis betrekking heeft op verzoeksters eigen leefwereld. Verzoekster verklaarde immers dat zij woonachtig was in de wijk Hodan en dat zij wel buitenkwam om naar de markt in Sigaale te gaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8, 9), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster doorleefde verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake haar eigen wijk in Mogadishu, de wegen die er liepen en de weg die zij diende te volgen naar de markt. Bovendien acht de Raad het, in navolging van de commissaris-generaal niet aannemelijk dat verzoekster geen andere markten in Mogadishu kon opsommen (*Ibid.*, p. 9), hoewel zij later verklaarde dat haar vader op de Bakara markt woont en werkt (*Ibid.*, p. 15). Hieruit kan enkel blijken dat verzoekster haar eigen leefwereld in Somalië niet kan toelichten wanneer haar hiernaar gevraagd wordt.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift er nog op wijst dat zij kennis heeft van de verschillende machtshebbers in Mogadishu, doch dat zij, gelet op haar scholing en profiel, geen data kan reproduceren of verbanden kan leggen, merkt de Raad op dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij kan antwoorden op eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken in verband met de veiligheidssituatie in Mogadishu, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is. De Raad merkt hierbij op dat van verzoekster geenszins een chronologische noch een volledige lijst van de verschillende groeperingen die Mogadishu onder controle hadden wordt verwacht, doch van verzoekster kan redelijkerwijze worden verwacht dat haar verklaringen over deze groeperingen overeenstemmen met objectieve informatie. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeksters verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen, daar het niet aannemelijk is dat zij wel louter theoretische kennis kan vermelden over deze machtshebbers, maar er niet in slaagt deze te koppelen aan haar eigen leefwereld in Somalië. De Raad wijst er andermaal op dat verzoekster geen bewijs bijbrengt van enige moeilijkheden op cognitief niveau die haar zouden verhinderen om de aanwezigheid van bepaalde groeperingen in Mogadishu op een coherente en correcte manier te situeren.

Verzoeksters leefsituatie en profiel kunnen dan ook niet overtuigen als verschoningsgrond voor haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing kan enkel blijken dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld, hetgeen haar verklaringen over haar verblijfplaatsen in Somalië ondergraaft.

De geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar verblijfplaatsen voor haar vertrek naar België worden bovendien verder ondergraven doordat haar verklaringen hierover tegenstrijdig zijn met die van haar echtgenoot, A.A.A., die eerder in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Waar verzoekster aanvoert dat zij niet op de hoogte is en niet verantwoordelijk is voor de verklaringen van haar echtgenoot, merkt de Raad op dat van verzoekster en A.A.A., die verklaren gehuwd te zijn en te hebben samengeleefd sinds hun huwelijk tot aan het vertrek van A.A.A. in 2010, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over hun verblijfplaatsen in hun land van herkomst. De slechte relatie tussen verzoekster en haar echtgenoot kan hieraan geen afbreuk doen. De Raad merkt op dat het vergelijken van verklaringen, afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten, is immers een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk persoonlijk onderhoud, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Galkayo en Mogadishu in Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich volgens verzoekster zouden hebben voorgedaan in Mogadishu.

Geheel ten overvloede merkt de Raad op dat de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze oordeelde dat de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vervolgingsfeiten door Al Shabaab als gevolg van de problemen van haar echtgenoot A.A.A. wordt ondergraven doordat (i) de problemen van A.A.A. reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld in het kader van diens verzoek om internationale bescherming, (ii) verzoeksters verklaringen tegenstrijdig zijn met die van haar echtgenoot inzake diens beroep, (iii) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar vertrek uit Somalië, en (iv) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij onwetend is over de redenen waarom Al Shabaab hen zou viseren.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij niet op de hoogte is dat haar echtgenoot in Mogadishu een bioscoop uitbaatte, noch wist waarom zij gevisieerd werden door Al Shabaab, merkt de Raad op dat dergelijke verklaringen niet aannemelijk zijn. De Raad benadrukt andermaal dat van familieleden, die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over de feiten die geleid hebben tot hun vertrek uit het land van herkomst. De slechte relatie tussen verzoekster en haar echtgenoot biedt onvoldoende verklaring voor verzoeksters onwetendheid over kernelementen van haar relaas.

Waar verzoekster bovendien andermaal verwijst naar haar ongeschoold profiel ter verschoning van haar tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot haar vertrek uit Somalië, merkt de Raad andermaal op dat zelfs van een persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze consistente en coherente verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door haar geschetste vervolgingsfeiten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster eerst verklaarde dat zij Somalië verliet na de inval door Al Shabaab die enkele maanden na het vertrek van haar man plaatsvond (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5), terwijl zij later verklaarde dat zij reeds twee à drie weken, *“zelfs geen maand”*, na het vertrek van haar echtgenoot Somalië verliet (*Ibid.*, p. 12-13). De Raad is van oordeel dat verzoeksters opeenvolgende verklaringen een dermate significante discrepantie betreffen die niet louter kan worden verklaard noch verschoond door te verwijzen naar verzoeksters ongeschoold profiel.

De Raad merkt verder nog op dat een gebrek aan scholing evenmin een afdoende verklaring vormt voor verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over de doodsoorzaak van haar vader, nu andermaal kan worden herhaald een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt hier geen bewijs van bijgebracht), of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat verzoeksters tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de doodsoorzaak van haar vader afbreuk doen aan haar algehele geloofwaardigheid.

De Raad merkt verder nog op dat de bestreden beslissing er tevens op wijst dat verzoeksters zoon Ab.A.A. eveneens ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België en het netwerk waarover hij beschikt in Somalië. Deze verklaringen en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal worden niet betwist in het verzoekschrift.

De pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing wordt, bij gebrek aan dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw reële verblijfssituatie voor uw aankomst in België. Er wordt geen geloof gehecht aan uw verblijf in achtereenvolgens Galkayo en Mogadishu van uw geboorte tot uw vertrek naar Kenia in 2010.

U stelde dat u vóór uw huwelijk op het platteland van Galkayo woonde (CGVS, p.4-5). Gevraagd wat Galkayo is, waar u verklaarde voor uw huwelijk te hebben gewoond bij uw moeder (CGVS, p.4), stelde u foutief dat u denkt dat Galkayo een regio is en voegde daaraan toe dat u veel problemen heeft en dat uw geheugen niet goed werkt (CGVS, p.5). Zoals blijkt uit de toegevoegde informatie is Galkayo echter de hoofdstad van de regio Mudug, evenals de naam van een district in Mudug. Gevraagd waar in Somalië Galkayo is gelegen, in het noorden, zuiden, westen of het oosten van het land, repliceerde u nu weliswaar dat Galkayo in Mudug is gesitueerd maar gevraagd wat Mudug is, antwoordde u foutief en verwarrend dat Mudug de hoofdstad is zoals Hamar, dat Hamar de hoofdstad is en Galkayo de tweede hoofdstad (CGVS, p.6). U voegde daaraan toe dat u na uw huwelijk steeds in uw huis bleef in Mogadishu en dat je enkel zulke zaken kan weten als je naar school bent geweest (CGVS, p.6). Gevraagd wat u weet over Puntland, stelde u er niets over te weten maar er wel over te hebben gehoord (CGVS, p.6). Gevraagd wat u heeft

gehoord over Puntland, repliceerde u dat Puntland in Somalië ligt en dat Garowe, Bosaso en Galkayo allemaal plaatsen zijn in Somalië. U kon het CGVS niet vertellen of een deel van Galkayo wordt bestuurd door de autoriteiten van Puntland (CGVS, p.6), wat nochtans wel het geval is. Galkayo is immers in tweeën gesplitst, het noorden hoort bij de zelfverklaarde autonome regio Puntland en het zuiden bij de autonome regio Galmudug. Het roept vragen op dat u hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn hoewel u – volgens uw verklaringen – vele jaren in Galkayo zou hebben gewoond en uw moeder, broers en zussen er nog steeds woonachtig zouden zijn (CGVS, p.8).

Gevraagd of er een dorp of stad is in de buurt van waar u woonde op het platteland, repliceerde u dat de mensen hun inkopen gingen doen in de stad Galkayo en ook naar daar gingen om hun dieren te verkopen (CGVS, p.6). U stelde dat het een hele dag wandelen is naar Galkayo en dat je er met de auto van 's morgens tot 16u00 in de namiddag over doet, wat bedenkelijk is. U verklaarde wel eens naar de stad te zijn geweest met uw moeder om er inkopen te doen (CGVS, p.7). Gevraagd wat u zich herinnert van de stad, repliceerde u dat u zich niet veel herinnert van de stad en dat je u niet alles kan herinneren (CGVS, p.7). Gevraagd wat u zich nog wel herinnert van Galkayo, kwam u niet verder dan te herhalen dat je u niet alles kan herinneren (CGVS, p.7). U erop gewezen dat er niet wordt verwacht van u dat u zich alles herinnert maar dat u wordt gevraagd te vertellen wat u wel nog weet over uw bezoeken aan Galkayo, kwam u niet verder dan te stellen dat er een grote waterput was in de stad (CGVS, p.7). Gevraagd welke dorpen er in uw regio zijn gelegen, stelde u dat er daar geen dorpen zijn, enkel het platteland (CGVS, p.6). Gevraagd naar plaatsen die u heeft bezocht of waarover u had gehoord toen u bij uw moeder woonde, antwoordde u kortweg dat jullie op het platteland woonden en herhaalde u dat er daar geen dorpen waren (CGVS, p.7). Het is evenwel niet aannemelijk dat u al de jaren dat u op het platteland van Galkayo woonde met uw moeder, nooit dorpen of andere plaatsen zou zijn tegengekomen, te meer daar jullie met het vee rondtrokken (CGVS, p.16-17). Uw verklaringen over de jaren die u in Galkayo zou hebben gewoond, schieten ernstig te kort.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u in Mogadishu steeds in de wijk Hodan te hebben gewoond (CGVS, p.5 en p.8). U stelde dat uw gezin er een huis had in de subwijk Hamar Jadid, dicht bij de markt Sigaale (CGVS, p.8). Op de toegevoegde kaart van Mogadishu blijkt evenwel dat Hamar Jadid in de wijk Hawl Wadaag is gesitueerd. Gevraagd naar andere subwijken van Hodan, repliceerde u dat toen u naar Hodan verhuisde en daar in een huis werd gezet, u niet naar buiten mocht gaan van uw man en u enkel de weg kende van uw huis naar de markt (CGVS, p.8). Gevraagd of u anderen hoorde spreken over andere plaatsen in Hodan, antwoordde u dat Hodan, Wardhigley en Kaaraan hetgene was dat u van de mensen hoorde (CGVS, p.8). Wardhigley en Kaaraan zijn eveneens twee wijken in Mogadishu. Gevraagd wat u juist hoorde over deze twee wijken, kwam u niet verder dan te stellen dat er een paar plaatsen zijn waarover je vaak hoort (CGVS, p.8). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, repliceerde u dat de meest populaire plaatsen in Mogadishu Wardhigley, Karaan en Hamar Weyne zijn (CGVS, p.9). Het roept vragen op dat wanneer u werd gevraagd naar uw eigen beweerde wijk Hodan, u niet verder kwam dan drie andere wijken in Mogadishu op te sommen.

Voorts gevraagd de weg van uw huis naar de markt in Sigaale te beschrijven, antwoordde u zeer algemeen dat het een weg is, een markt, dat de mensen daar dingen verkopen, daar voorbijlopen en dat er winkels zijn (CGVS, p.9). U opnieuw gevraagd te vertellen wat u zag op de weg van uw huis in Hodan naar de markt in Sigaale, repliceerde u dat uw buurt en de markt niet ver uit elkaar liggen en dat als je dingen wil zien, je ernaar kan kijken, maar als je er niet naar kijkt en gewoon naar de markt gaat, je dan ook niet kijkt (CGVS, p.9). Dat u het CGVS zelfs niets kon zeggen over de enige weg die u zou hebben afgelegd in Mogadishu, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijfssituatie aldaar.

Gevraagd of u nog naar andere markten ging in de hoofdstad, antwoordde u negatief en gaf als uitleg dat u huisvrouw was en dat u niet naar buiten mocht gaan van uw man (CGVS, p.9). Gevraagd of u de mensen hoorde praten over andere markten in de stad, repliceerde u dat u zelfs geen gasten mocht ontvangen en dat uw man de deur op slot deed als jullie binnen waren (CGVS, p.9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u evenwel dat uw vader dicht bij de Bakara markt woonde en een kledingwinkel had op de markt (CGVS, p.15). U erop gewezen dat u eerder geen andere markten kon noemen in Mogadishu behalve die van Sigaale, repliceerde u dat u zich alleen de naam herinnert van de plaats waar uw vader woonde en dat u niet meer uitleg kan geven (CGVS, p.16). Het is evenwel bedenkelijk dat u er niet eerder op kwam.

Gevraagd of er nog iets anders is dat u het CGVS kan vertellen over Hodan waar u zou hebben gewoond, over gebouwen, parken, moskeeën die daar zijn gelegen, kwam u niet verder dan te stellen dat je alleen kan vertellen wat je ziet en dat iemand die van het platteland naar de stad is verhuisd, niet veel kan zeggen

(CGVS, p.9). Gevraagd naar wegen en straten in Hodan, stelde u dat er geen auto's reden in uw buurt, dat er geen wegen of snelwegen zijn, enkel smalle straten waar een ezelkar kan passeren (CGVS, p.9). Uit de toegevoegde informatie blijkt evenwel dat er verschillende wegen lopen door Hodan, alsook door Hamar Jadid. U hierop gewezen, antwoordde u dat je er enkel over kan weten als je ze ziet en dat u thuis opgesloten zat en het aldus niet kon weten (CGVS, p.9).

Dat u in Mogadishu amper zou zijn buitengekomen, is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat u zich onmiddellijk daaropvolgend gedurende vijf jaar lang alleen met uw kinderen in een stad als Nairobi zou hebben gewoond waar u behalve een familielid van uw man, niemand zou hebben gekend en daar te hebben moeten werken om uw gezin te onderhouden (CGVS, p.13). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het door u beschreven leven in de Somalische hoofdstad.

Verder gevraagd naar de situatie in Mogadishu kort voor uw vertrek uit Somalië in 2010, repliceerde u dat de situatie in Mogadishu altijd chaotisch was en dat er werd gevochten (CGVS, p.10). Gevraagd te vertellen wie er toen aan het vechten was, antwoordde u dat Al Shabaab aan het vechten was om hierna te stellen dat 2010, toen jullie vertrokken, de periode was waarin Sheikh Sharif en de Unie van Islamitische Rechtbanken aan de macht kwam (CGVS, p.10). U voegde hier nog aan toe dat u nooit vroeg wie er vocht in Mogadishu aangezien er daar ontelbare gevechten waren (CGVS, p.10). Ter verduidelijking nog eens gevraagd wanneer de Unie van Islamitische Rechtbanken aan de macht was in Mogadishu, repliceerde u dat ze kort aan de macht waren toen jullie vertrokken in 2010 (CGVS, p.10). Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier, blijkt evenwel dat de Unie voor Islamitische Rechtbanken al eind 2006 uit de hoofdstad werd verjaagd. U er verder op gewezen dat u ook sprak over de aanwezigheid van Al Shabaab in 2010, repliceerde u dat Al Shabaab altijd al in Somalië is geweest, al sinds de dag dat u naar Hamar ging, zijnde na uw huwelijk in 1998 (CGVS p.10-11). Al Shabaab is echter pas rond 2006 ontstaan als actieve groepering.

Ter zake dient er nog gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van A.A.A. betreffende jullie woonplaats in Mogadishu. Ter bevestiging gevraagd of u steeds in één en hetzelfde huis heeft gewoond in Mogadishu, antwoordde u positief (CGVS, p.9). Gevraagd of uw man ook steeds in hetzelfde huis in Hodan heeft gewoond, stelde u van wel om hieraan toe te voegen dat hij eens een maand naar het huis van vrienden in de wijk Shibis ging toen er hard werd gevochten in de stad (CGVS, p.9-10). Volgens uw verklaringen was dat lang voor uw vertrek uit Mogadishu, toen Al Shabaab de stad controleerde (CGVS, p.10). Gevraagd waarom uw man toen alleen vertrok en u en de kinderen achterliet, moest u toegeven het niet te weten en voegde daaraan toe dat die man raar is (CGVS, p.10). Gevraagd of dat de enige keer was dat hij naar een andere plaats ging, beaamde u dat (CGVS, p.10). A.A.A. verklaarde in 2011 voor het CGVS dat hij in Mogadishu altijd in de subwijk Taleh van Hodan had gewoond, dat hij tussen 2004 en 2005, toen jullie al waren gehuwd, in de stad Jowhar verbleef, dat hij in 2008 even naar de straat Jidka Sodonka en naar de buurt African Village was gevlucht omwille van gevechten en dat hij de laatste zes maanden van 2010 in Hamar Bile in de wijk Wardhigley had gewoond en in Hamar Jabjab (CGVS (...), p.5-6, p.11 en p.13-14). U hierop gewezen, kwam u niet verder dan te stellen dat u de waarheid vertelt en dat u niet weet wat hij indertijd allemaal heeft gezegd (CGVS, p.10), wat evenwel geen afdoende uitleg is voor voornoemde incoherente verklaringen. Bovendien stelde A.A.A. dat u en de kinderen op het moment van zijn vertrek uit Somalië nog in Hamar Bile woonden (CGVS (...), p.5), waar u nooit heeft aangegeven daar te hebben verbleven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt tot 2010 daadwerkelijk in achtereenvolgens Galkayo en Mogadishu te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u tot 2010 in Somalië heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat u uw vluchtrelaas verder bouwt op de problemen met Al Shabaab die uw echtgenoot had aangehaald in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Zijn vluchtmotieven werden toen al ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS (zie beslissing CGVS (...)).

Overigens dient wat betreft uw vluchtrelaas, nog gewezen te worden op tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van A.A.A. en tussen uw opeenvolgende verklaringen. Uw man verklaarde dat Al Shabaab hem in 2010 vervolgde omdat hij een bioscoop uitbaatte, wat verboden was door de groepering. Daarna zou hij bier zijn beginnen te verkopen aan de overheid, wat evenmin werd getolereerd door Al

Shabaab (CGVS (...), p.11-14). Gevraagd wat voor werk uw man deed in Somalië, stelde u dat hij een winkel had waar hij sigaretten en eten verkocht (CGVS, p.12). Gevraagd of hij nog ander werk heeft gedaan, antwoordde u dat u hem enkel die winkel heeft zien uitbaten (CGVS, p.12). U erop gewezen dat A.A.A. hier had verklaard dat hij ook een bioscoop uitbaatte, gaf u als uitleg dat hij dat misschien voor jullie huwelijk had gedaan – wat niet het geval was – of dat hij dat stiekem had gedaan (CGVS, p.12). Het is bedenkelijk dat u daarvan niet op de hoogte zou zijn geweest, te meer omdat uw man verklaarde dat Al Shabaab hem omwille hiervan twaalf dagen zou hebben vastgehouden (CGVS (...), p.11). Uw onwetendheid hierover ondermijnt verder de beweerde problemen met Al Shabaab.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u nog dat Al Shabaab een paar maanden na het vertrek van uw man jullie woning was binnengevallen en dat u en de kinderen na deze inval zijn vertrokken (CGVS, p.5). Later tijdens het onderhoud stelde u echter dat u en de kinderen al twee à drie weken na het vertrek van uw man Somalië hadden verlaten (CGVS, p.12-13), wat geenszins overeenstemt met uw eerdere verklaringen.

Ten slotte legde u zeer gebrekkige verklaringen af over de aard van de problemen met Al Shabaab. Gevraagd waarom Al Shabaab uw man juist zocht, moest u toegeven het niet te weten (CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd of u helemaal geen idee heeft waarom uw man werd gezocht door de groepering, herhaalde u dat u het niet weet (CGVS, p.21). Gevraagd waarom Al Shabaab ook u zou vervolgen, kwam u niet verder dan te stellen dat dat ook iets is dat u nog steeds niet begrijpt (CGVS, p.21). Uw onwetendheid betreffende de reden waarom Al Shabaab uw echtgenoot en ook u zou vervolgen in Somalië, ondermijnt finaal uw beweerde vluchtrelaas.

U legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over het overlijden van uw vader. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat hij is overleden aan ziekte toen u in Kenia was (CGVS, p.15). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u daarentegen verklaard dat uw vader drie jaar geleden was geraakt door een kogel en daaraan was overleden (Verklaring DVZ, d.d. 01/08/2018, vraag 13). U hiermee geconfronteerd, repliceerde u dat hij inderdaad eens werd geraakt door een kogel maar daar niet aan was gestorven (CGVS, p.16). U erop wijzend dat u op de DVZ nochtans had gesteld dat dat de doodsoorzaak was, antwoordde u met een stilzwijgen (CGVS, p.16). Opgemerkt dat het bedenkelijk is dat u eerst had verklaard dat uw vader werd gedood door een kogel, om hierna aan te geven dat hij een natuurlijke dood is gestorven, stelde u dat het zou kunnen dat u het was vergeten en dat uw vader inderdaad door een verdwaalde kogel werd geraakt (CGVS, p.16). U voegde hier nog aan toe dat u gestresseerd was de dag dat u hier aankwam en dat u zelfs niet meer weet wat u toen allemaal had gezegd (CGVS, p.16). Er mag evenwel worden verwacht dat u eenduidige verklaringen zou afleggen over de doodsoorzaak van uw vader. Voornoemde tegenstrijdigheid ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.

U vertelde voorts over uw moeilijke relatie met uw echtgenoot A.A.A., van wie u nu apart woont en van wie u wenst te scheiden (CGVS, p.19). U legde een proces-verbaal neer van het verhoor van uw dochter A. (d.d. 11/06/2018). Zij verklaarde in juni 2018 ten overstaan van de politie te Antwerpen dat u en uw echtgenoot ruzie hadden, dat u werd uitgescholden en geslagen, waarna uw oudste zoon Abdullahi de politie opbelde (zie stuk 7). Ter zake dient er opgemerkt te worden dat deze feiten die zich hebben voorgedaan in België, geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen dat u het Commissariaat-generaal geen zicht heeft geboden op uw reële verblijfssituatie voor uw komst naar België en dat er geen geloof wordt gehecht aan uw vluchtmotieven.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw zoon vage en ontwijkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden aldaar en het netwerk dat er in zijn hoofde bestaat. Gevraagd naar herinneringen aan zijn leven in Mogadishu kwam hij in eerste instantie niet verder dan te verwijzen naar het incident waarbij gemaskerde mannen jullie huis binnendrongen en waar, zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, geen geloof aan kan worden gehecht (zie CGVS, p. 4, 8 en 12). Nadat uw zoon tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met het feit dat hij geen zicht bood op zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden aldaar, vermeldde hij nog een incident waarbij hij op een plein was en voor de kogels moest gaan lopen (zie CGVS, p. 10). Zelfs al was hij nog jong toen hij Mogadishu en Somalië verliet, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat hij uitgebreider over zijn leven in Mogadishu kan vertellen, zeker aangezien hij er samen met u zou hebben gewoond. Toen hem gevraagd werd wat zijn vader van werk deed in Somalië moest hij ook het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien uw zoon hier in België van 2015 tot 2017 bij zijn vader woonde en volgens zijn verklaringen nog steeds een goed contact met hem onderhoudt, is het vreemd dat hij niet beter op de hoogte van diens werk en jullie levensomstandigheden in jullie land van herkomst (zie CGVS, p. 5 en 8).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat ook zijn verklaringen over jullie verblijf en levensomstandigheden in Kenia te wensen overlaten. Hoewel hij wel kan vertellen over zijn school en vrijetijdsbesteding, moest hij, gevraagd naar het beroep van zijn moeder in Kenia, opnieuw het antwoord schuldig blijven (zie CGVS, p. 4 en 11). Uw zoon stelde niet te weten wat voor werk u deed en of het een goed of een slecht werk was (zie CGVS, p. 11). Hij verklaarde dat hij jong was en daarom niet wist wat u deed (zie CGVS, p. 4). Nochtans woonde hij gedurende vijf jaar bij u in Kenia en was hij 15 op het moment dat hij daar weg ging (zie CGVS, p. 3 en 5). Er mag dan ook redelijkerwijze worden verondersteld dat uw zoon van deze elementaire informatie aangaande jullie levensomstandigheden in Kenia op de hoogte is. Bovendien verklaarde hij in Kenia geen makkelijk leven te hebben gehad en was de financiële steun die hij van zijn vader uit België kreeg beperkt (zie CGVS, p. 4 en 9). Aangezien u samen met hem uw zonen en dochter gedurende vijf jaar als alleenstaande moeder in een illegale verblijfsstatus in Kenia moest onderhouden, is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat hij als oudste zoon niet beter op de hoogte is van hoe u dit kon bewerkstelligen.

Ten slotte wordt opgemerkt dat uw zoon geen zicht biedt op het netwerk dat er in zijn hoofd in zijn land van herkomst en daarbuiten bestaat. Gevraagd naar hoeveel broers en zussen u heeft, verklaarde hij dit totaal niet te weten (zie CGVS, p. 7). Hij stelde daarna te denken dat u twee zussen en één broer heeft, maar dat hij niet weet waar ze wonen en hij geen connectie heeft met hen. Uw zoon voegt daar vreemd genoeg aan toe dat dit uw probleem is. Het is daarenboven vreemd dat hij, hoewel hij geen heeft van waar zijn ooms en tantes langs moederskant verblijven, wel weet waar de familie van zijn vader verblijft (zie CGVS, p. 10). Ook is het vreemd en ongeloofwaardig dat hij stelt niet te weten of u in Somalië momenteel nog met iemand contact onderhoudt (zie CGVS, p. 11)."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat er onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar de door haar neergelegde documenten die haar relaas kunnen bevestigen, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties vertonen op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient noch de commissaris-generaal, noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten. Aldus merkt de Raad op dat de commissaris-generaal de door verzoekster neergelegde documenten weldegelijk heeft onderzocht en op omstandige en pertinente wijze in de bestreden beslissing heeft gemotiveerd waarom aan deze documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend: *"Betreffende het door u neergelegde Somalisch paspoort, uw Somalische identiteitskaart, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie en relaas op te heffen. De identiteitsgegevens op de laissez-passers van u en uw kinderen, zijn gebaseerd op de gegevens van voornoemde documenten, en zijn aldus evenmin van aard een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen betreffende uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België. De beslissing tot niet-inoverwegingneming van een aanvraag voor een toelating tot verblijf in België, houdt ten slotte geen verband met uw situatie vóór uw aankomst hier."* Deze motivering is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift er nog op wijst dat haar echtgenoot in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, merkt de Raad op dat ieder verzoek om internationale bescherming op afzonderlijke en individuele wijze dient te worden onderzocht, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door verzoekster. De Raad stelt echter vast dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters herkomst en individuele asielmotieven, gelet op de omstandige motivering in de bestreden beslissing.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Galkayo en Mogadishu in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3, 14).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP